

nemlig den ene Bestemmelse, om den Tiende-
deel, som ved Tiendens Fastfattelse til en fast
aarlige Afgift skulde lægges til for de fremtids-
dige Forbedringer, hvilkken efter Udkastet for
Fremtiden skal bortfalde, ligesom den allerede
efter den bestaaende Lovgivning bortfaldt i
visse enkelte Tilfælde. Det andet Punkt af
Sagen er det, at den Ret til at fordre Tien-
den forandret til en aarlig Afgift, som for
alene tilkom Tiendeyderen med visse Undtagel-
ser, nu herefter ogsaa skal tilkomme Tiendeceeren.
Hvorledes Udvalget har betragtet dette Lov-
udkast, vil være det høie Thing bekendt af den
fremlagte Betænkning, og jeg har for Diebliffet
ikke videre dertil at tilføie.

Nyholm: Maa jeg, forinden jeg gaaer
over til at omtale denne Sag, tillade mig at
rette et Spørgsmaal til den høitærede Inden-
rigsminister, om det nemlig ikke er en Feilta-
gelse, naar der i Motiverne Pag. 7 staar,
at det tiendeydende Hartkorn, som endnu i
1848 ydedes in natura i Danmark, kun var
58,000 Tdr., thi efter den Oversigt fra Prof.
Bergsøe, som Indenrigsministeren har ladet
ledsage Forslaget, er det, saavidt jeg kan
fatte, Pag. 5 anført, at Jylland alene har
omtrent 58,000 Tdr., hvorimod det for hele
Danmark er 85,000 Tdr. Jeg veed ikke, om
jeg feiler; men det vil dog ikke have saa liden
Indflydelse paa dette Spørgsmaal, om der kun
er 58,000 Tdr. tiendeydende Hartkorn, som yder
Tienden in natura, eller om der er 85,000
Tønder.

Indenrigsministeren: Jeg skal forbe-
holde mig senere at bevare dette Spørgs-
maal.

Nyholm: Med Hensyn til det forelig-
gende Lovforslag kan jeg ikke nægte, at det i
det Hele glæder mig; thi jeg troer, at det vil
bevirke, at Tienden, forsaavidt den endnu
ydes in natura, derved for en stor Deel vil
blive afløst. Jeg anseer denne Dvelfesmaade
for saa uheldig, saa skadelig, ja i statsoecono-
misk Henseende — jeg kan næsten sige, — saa øde-
læggende, at de Bestemmelser, som Lovforslaget
indeholder i denne Henseende, ikke kunne Andet
end glæde mig; men jeg vilde dog ønske, at
Lovforslaget var gaaet noget videre, end det
er. Jeg troer, at, efterat der nu i 50 Aar

har været gjort ikke saa Lidet for at fremme
denne Naturaldvelfes Dvergning til en fast aarlig
bestemt Afgift, maatte det endelig være Tid for
Lovgivningen, til at træde frem med et be-
stemt Forslag om, at denne Dvelfesmaade,
naar den, som jeg har anført, er skade-
lig i flere Retninger, endelig maa ophøre.
Jeg seer vel, at dette Spørgsmaal ingen-
lunde er undgaaet det ærede Udvalgs Op-
mærksomhed. Tvertimod, det har behandlet
denne Gjenstand og omtalt denne Sag i sin
Betænkning; men det har dog imidlertid ikke
troet, at det for Tiden burde gaae videre,
fordi det har meent, at denne Sag rettest
burde komme, naar Tienden endelig skulde af-
løses her i Landet. Jeg troer, at en saadan
Udsættelse ikke bør finde Sted. Jeg skal til-
visse ikke modfatte mig, at denne Afløsning
til sin Tid finder Sted her i Landet; men jeg
troer, at det vil vise sig, naar Spørgsmaalet
kommer paa Bane, at denne Sags Ordning
er forbunden med ikke saa praktiske Vanfle-
ligheder, og at det, naar dette Spørgsmaal
kommer paa Bane, vil vise sig, at Tiden maa-
ske endnu er meget fjern, inden vi saa denne
fuldkomne Afløsning. Jeg holder mig aldeles
overbeviist om, at, naar det af de Forhand-
linger, som da ville fremkomme, vil ligge klart
for Dagen, at Tienden er en fuldkommen
Eiendoms-gjenstand, som ikke kan afløses uden
mod fuldkommen Erstatning, ifølge Grund-
lovens § 87, da ville særdeles mange af Tien-
deyderne ingenlunde med den Beredvillighed
gaae ind paa Afløsningen, som det nu kunde
synes at man maatte vente. Thi hele Forde-
len vil da vise sig at være, at de forandre en
fast aarlig Afgift, som de nu have at svare,
til en Prioritetscapital, Noget, som jeg troer
slet ikke er gavnligt.

Blandt de Grunde, som Udvalget har an-
ført for ikke nu at kunne gaae videre i Sagen,
er ogsaa den, at de med Tiendens Afløsning
forbundne Omkostninger fortiden ere temmelig
betydelige. Jeg skal paa ingen mulig Maade
sige, at Omkostningerne ere ubetydelige, tverti-
mod de ere meget betydelige, og jeg troer
altfor betydelige. Men jeg mener dog ikke,
at dette Punkt alligevel skal tilbageholde os
fra at gaae videre i denne Sag, og jeg troer